

Svensk dominans

i mellanvikten i internationell stortävling

Lördagen den 17:e april gick det 19:e Danish Open Knock-Down Karate Championship av stapeln i Valbyhallen i Köpenhamn. Tävlingen öppnades med ett tal av en känd dansk riksdagspolitiker som lovordade kampsporten och dess betydelse i samhället. Dansk TV fanns också på plats och filmade de många intressanta matcherna.

TEXT & FOTO: George Stankovic

Ett hundratal deltagare från Ungern, Schweiz, Polen, Tjeckien, Tyskland, Ryssland, Danmark, Frankrike och Sverige hade samlats för att kämpa om titlarna. Den välkända internationella turneringen lockade tävlande från ett flertal olika kampsporter. Främst var det utövare från Kyokushin Karate, Ashihara Karate och Kickboxning på anmälningslistorna.

Många av tävlingens deltagare höll hög klass. Särskilt utmärkande var Vasily Khudiakov i herrarnas -70 kg från Ryssland och ungerskan Veronika Szovetes i damernas +60 kg.

Vasily Khudiakov, som bland annat har en andra plats från All Japan och tredje plats från Russian Open i bagaget, var i ruskig form. Efter sin första match, som var en snabb knock out, ställdes han inför svenske Mikael Sahlin från Banzai i Göteborg. Bara åtta sekunder in

i matchen skickade Khudiakov iväg en blixtrande Ushiro-Mawashi-Geri (snurrande hälsparck) som träffade perfekt. Mikael "stöp" direkt men kom ganska snabbt på fötter igen. Dock inte tillräckligt snabbt och Khudiakov tilldömdes segern på Ippon (full poäng och direktvinst). Mikael hade vunnit sina första två matcher på ett mycket övertygande sätt och borde ändå känna sig nöjd med sin tävlingsinsats. I finalen ställdes Khudiakov mot den tidigare Danish Open-mästaren Kim Holm. Det räckte, förvånansvärt nog, med tre starka minuter av ryssen för att övertyga domarna. Khudiakov tog relativt enkelt hem segern i herrarnas -70 kg och blir ett starkt namn till segern i årets Kyokushin-EM.

På damsidan gjorde ungerskan Veronika Szovetes, som förra året vann World Cup, en mycket stark turnering. I semifinalen mötte

hon svenska Daniela Erkelenz, från Banzai i Göteborg. Daniela krigade men kunde inte rå på Veronikas fysik och rutin. Veronika gick vidare och vann lätt finalen, Daniela slutade på en tredje plats.

Tungvikten som länge dominerats av danske Benno Rasmusen blev en helrysk historia. Ryssarna Ivan Berdinkov och Maxim Shevchenko, båda med superfysik, hade inga större svårigheter att fightas helt jämnt mot motståndare som var 10-15 kg tyngre. Finalen dem emellan vanns av Ivan Berdinkov men båda fighters visade prov på stor kampvilja och stryktålighet. Svensken Björn Wessman, känd från bland annat All Style Open, gjorde en stark insats men åkte ut mot en av ryssarna.

I herrarnas viktklass -80 kg blev det, trots många starka namn från hela Europa, en

helsvensk final mellan Jimmie Collin från Banzai i Göteborg och Andreas Almén från Linköping Kyokushin Center. Viktklassen har länge dominerats av den sexfaldige Danish Open-mästaren dansken Dennis Truelsen, som dock tidigt i turneringen åkte ut efter en jämn match mot Andreas Almén. Finalen vanns av Jimmie Collin efter att han lyckats träffa Andreas Almén med ett knä mot huvudet. Andreas blev tydligt skadad men hämtade sig snabbt och till och med applåderade sin motståndare för den lyckade träffen. Domarna valde dock att dela ut segern efter den hårda träffen och Jimmie blev Danish Open-champion för andra året i rad.

Grattis till vinsten Jimmie! Du hade en ovanligt lätt väg till finalen. Berätta.

– Tack. I första omgången fick jag stå över, eftersom jag hade vunnit förra året så var jag sidad i år. Det var jag och Dennis Truelsen som var sidade, tanken från arrangörerna var kanske att vi skulle mötas i finalen. Nu blev det inte ju inte så. I andra matchen skulle jag möta en rumän, han var invägd och fanns på plats men kom aldrig till mattan när han blev uppropad, jag vet inte vad som hade hänt. I tredje matchen skulle jag möta en dansk som var från samma klubb som Dennis, han hade också haft en lätt lottning och var fräsch när det var dags för fight. Men efter typ 30 sekunder så skadade han knät när han skulle sparka och så var den matchen slut. I semifinalen möte jag en annan dansk. Han hade haft en tuff match innan mot en tjeck och jag hade sett att han fått mycket stryk på ena låret. Så jag gick hårt på det låret och kände snabbt att det skulle räcka med en riktig träff. Ganska snart fick jag in den och så var det slut.

Andreas, din väg till finalen var ganska tuff, eller hur?

– Ja. Första matchen var mot en ungrare, han började riktigt bra men det tog inte så lång tid innan han började tappa. Matchen var slut redan efter första rondens tre minuter. Det var bra att inte ha med sig några "sviter" från den matchen vidare i turneringen. Andra matchen var mot dansken Dennis Truelsen. Han har

vunnit Danish Open sex gånger i mellanvikten! Jag tänkte att det här blir jätligt tufft, och det blev en hård match.

Hade du någon särskild plan för hur du skulle lägga upp matchen? Du visste ju att Dennis var storfavorit.

– Jag har ju sett matcher med honom tidigare, bland annat mot Jimmie, och vet att han alltid är bra tränad och driver på hårt. Han vinner ofta sina långa matcher men min tanke var ändå att på ett bra sätt ta mig förbi de första tre minuterna. Jag vet var jag står konditionsmässigt och vet att det inte några problem att köra tre förlängningar. Sen kände jag i tredje förlängningen att det vände och att jag var den starkare. Efter slutsignalen var det 2 - 2 i domarröster och huvuddomaren skulle ge avgörandet. Jag tänkte att det var kört, man slår inte en hemmafavorit med så jämna domarsiffror! Jag blev faktiskt överraskad när jag såg huvuddomarens hand sträckas ut mot mig. Men jag kände att jag var den starkaste på slutet, det inbillade jag mig i alla fall...ha ha ha.

Häftigt med två svenskar i finalen på "bortaplan"! Jimmie du fick segern efter en ordentlig knäträff mot huvudet på Andreas.

Finalen var utan tvekan min tuffaste match. Jag var lite nervös innan, jag hade ju inte riktigt kommit igång och kände mig halvkall. Sen är det ju alltid svårt att möta någon man känner ganska väl, inte kul att knäa en av sina kompisar i ansiktet, men vad ska man göra...he he. Jag har ju mött Andreas innan och tänkte att det skulle kunna funka med ett knä eftersom jag är lite längre. Jag tänkte också på att han har bra höga sparkar som jag måste passa mig för, han har ju lyckats sätta dit mig med dom tidigare. Andreas var mycket stark i finalen fast han gått så tuffa matcher innan.

Andreas Almén:

– Mitt problem, förutom att jag kände mig lite nöjd med att kommit till final eftersom jag åkte ut första matchen förra året, var att jag hade svårt att ladda om. Det hade varit en tuff resa och jag var riktigt, riktigt trött. Det kanske

hade kunnat bli en annan match om jag inte hade gått så långa matcher innan men det inget snack om att Jimmie är Number 1, så är det! Han är en ruskigt bra fighter.

Jimmie, det har var ju din andra seger i Danish Open, du har nyligen gjort en stark insats i Kyokushins knock-down VM samt vunnit Welsh Open på ett mycket övertygande sätt, vad är hemligheten?

– Jag vet inte riktigt men det är nog träningen. Jag tränar sex dagar i veckan och vi har successivt ökat både "hårdheten" och intensiteten. Inför VM så la vi om min träning ungefär tretton månader innan. Det var en lång planering men jag hade bestämt mig för att lyckas bli uttagen och komma med till VM i Japan.

Berätta lite om din VM-insats.

– Det var mitt första VM och det kändes bra att få vinna den första matchen enkelt på knock samt göra en jämn match mot Satoshi Niho som är en känd fighter i Japan. Sen var det också kul med stämningen runt omkring, det är otroligt stort intresse kring VM:et i Japan.

Jimmie, berätta lite mer om matchen mot Satoshi Niho.

– Satoshi är en rutinerad fighter, han placerade sig som trea på förra VM:et och vann All Japan. Han brukar gå långt i turneringar. Jag hade sett några matcher på film med honom. Hans stil är inte jätterörig utan mer av en slugger som står stabil, sätter sina tekniker och helt enkelt slår sönder de flesta. Han vägde 12 kilo mer än jag så min taktik var att vara rörlig och försöka knocka honom med en jodan geri (huvudspark). Det är väldigt svårt att vinna över en japan i Japan på bedömning, så knock var min stora chans. Men matchen blev exakt så som den inte fick bli. Jag "sögs" in i hans fight och blev stillastående och började fightas på hans sätt. Men det gick bättre än väntat och det kändes ganska bra ändå. Men sista 30 sekunderna var jag lite mer passiv och han vann på det. Även om jag inte fightades som jag skulle, kände jag att mina tekniker satt bra, och kändes bra. Kan tillägga att det gjorde hans med.

Hur skulle ni se på om det arrangerades ett Swedish Open med samma fullkontakt-regler som på Danish Open.

Jimmie Collin:

– Det är klart att det är en dröm att få tävla på det sättet hemma i Sverige. Nu är man mest "hemma" när man är i Köpenhamn och tävlar och det är ju lite fel. Jag skulle mer än gärna vilja vara med på det...!

Andreas Almén:

– Det skulle vara otroligt kul! En möjlighet att få tävla inför släkt, vänner och svensk publik på hemmaplan. Jag tror också det skulle betyda mycket väldigt mycket för sporten. Det är lite tråkigt ibland med vissa av de tävlings-kompromisser vi har i Sverige.

Ni verkar gilla att tävla i fullkontakt, om det skulle anordnas K1 i viktclasser här i Sverige, till exempel K1 MAX, skulle ni vara intresserade av det?

Jimmie Collin:

Jag har ju "tjuvtränat" både kick- och thaiboxning hemma på klubben. Men jag är inte värst intränad på dom reglerna nu och har lite rutin, men kanske i framtiden, man vet aldrig.

Andreas Almén:

Lite sådana tankar har jag haft. Jag tränar en del thaiboxning som komplement, men att tävla kräver en hel del omställningsträning. Jag är intresserad av all form av kampsport så det är ju ingen omöjlighet.

Ni båda möttes ju för ett tag sen i finalen på All Style Open, den gången var det Andreas som vann, vad är skillnaden?

– På All Style får man inte köra med knän, inside-lowkick eller raka sparkar mot ansiktet. Men det var en rolig fight med många tekniker.

Andreas Almén:

– Jag tror att All Style-reglerna passar mig bättre än Jimmie. Avsaknandet av knän gör att jag känner mig tryggare men båda är lite hämmade av att man inte får köra inside-lowkick.

Ni har båda blivit uttagna till Kyokushins knock-down EM som går i Bulgarien den 28:e maj. Hur går tankarna inför det?

Jimmie Collin:

– Jag har inte hunnit tänka så mycket på det, vi har ju vårt eget riksmästerskap här i Sverige innan men EM är säsongens sista och viktigaste tävling så det blir fullt fokus. Jag ser verkligen fram emot det.

Andreas Almén

– Det blir mitt första stora mästerskap. Jag är stolt över att jag lyckades bli uttagen. Ända sedan jag var "liten" och tränande med landslagkillar som Micke Wallberg och Sascha Petrovic har det varit lite av en dröm att få vara med och representera Sverige. Inför tävlingen kommer jag att köra på som vanligt men kanske lägga ännu mer fokus på konditionsträningen.

